

عنوان مقاله:

اثربخشی روش آنت بنیل بر کاهش شدت علائم کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم

محل انتشار:

اولین همایش ملی روان شناسی خانواده و کودک (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

حسن یعقوبی - دانشیار گروه روان شناسی، دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران

رحیم یوسفی - استادیار گروه روان شناسی، دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران

ستاره حاج دیوان بچاری - کارشناس ارشد روان شناسی و آموزش کودکان استثنائی، دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: هدف این پژوهش بررسی اثربخشی روش آنت بنیل بر کاهش شدت علائم کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم است. روش: روش پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه گواه است. جامعه آماری، کلیه کودکان ۵ تا ۱۰ ساله ی مبتلا به اوتیسم شهر اراک در سال ۱۳۹۸ بودند که از بین آنها ۳۰ نفر به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب و برمبنای گمارش تصادفی در دو گروه آزمایشی و گواه قرار گرفتند. اعضاء گروه آزمایش در طول پانزده هفته (هفته ای ۲ جلسه) و هر جلسه به مدت ۲ ساعت به صورت گروهی در آموزش شرکت داشتند و در گروه کنترل هیچ مداخله ای انجام نگرفت. جهت گردآوری داده ها پرسشنامه مقیاس رتبه بندی گیلیام (GARS) مورد استفاده قرار گرفت. در پایان نیز تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از تحلیل کواریانس توسط نرم افزار spss انجام گرفت. یافته ها: تحلیل داده ها نشان داد که مقدار F بدست آمده، برای تمامی مولفه ها در سطح آلفای ۰/۰۱ معنی دار است ($p < ۰/۰۱$). بنابراین فرض صفر رد و فرض پژوهش مورد تایید قرار می گیرد. با توجه به کم تر بودن مقدار میانگین نمرات گروه آزمایش در مرحله پس آزمون در مقایسه با افراد گروه کنترل، می توان نتیجه گرفت که روش آنت بنیل موثر بوده و موجب کاهش شدت علائم کودکان مبتلا به اختلال طیف اوتیسم شده است. نتیجه گیری: یافته ها حاکی از آن است که، روش آنت بنیل در بهبود علائم اختلال طیف اوتیسم در کودکان مبتلا به این اختلال تاثیرگذار است.

کلمات کلیدی:

آنت بنیل، اختلال طیف اوتیسم، شدت علائم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1524491>

